

DISUEÑO. CUANDO EL ARTE Y EL DISEÑO JUGARON A SER LO MISMO 1977-1979

Publicitat de la botiga Cub on apareix el llum *Cocktail* presentat en Disueño 1979

Moble *Arcada* de Carles Riart presentat en Disueño 1978

DOna Cangur de Xicu Cabanyes exhibida al pati de la Fundació Miró en Disueño 1977

Amb la publicació de **“Disueño. Cuando el arte y el diseño jugaron a ser lo mismo. 1977-1979”** de la col·lecció Imprescindibles del Museu del Disseny de Barcelona, es rescata un episodi crucial del disseny barceloní que havia quedat relegat a l'oblit.

A finals dels anys setanta, en un moment en què els principis del funcionalisme començaven a entrar en crisi, aquesta iniciativa, que es va concretar en tres exposicions, va obrir un espai de llibertat per un tipus de producte nou i difícil de definir, a mig camí entre el disseny, l'art i l'artesanía, de marcat component irònic i crític cap als sistemes de producció. Les exposicions de Disueño es van presentar en paral·lel a les dels Premis Delta el 1977, 1978 i 1979 a la Fundació Miró. Malgrat la seva breu història, les tres edicions del certamen representen un canvi en la concepció de la professió de dissenyador, que va possibilitar l'existència a Espanya d'un disseny poètic, artístic i fins i tot subversiu que acabaria modificant el gust pel disseny a tot el país, a mig camí entre l'anticonsumisme del *radical design* dels seixanta i la postmodernitat dels vuitanta.

L'autora, **Pepa Bueno**, a partir d'un estudi profund d'arxius i la realització d'entrevistes, traça una narració minuciosa i crítica sobre un debat que va prendre forma en aquelles mostres i que va aportar nous aires al disseny català. El seu retrat ens dona les claus per a comprendre el context sociocultural del disseny a la Barcelona dels últims anys setanta.

La publicació recull els testimonis d'alguns dels artífexs de la idea, en aquell moment membres de la Junta Rectora de **ADI-FAD** (Agrupació de Disseny Industrial del Foment dels Arts Decoratives) com **Santiago Roqueta**, **Beth Galí**, **Carmen Sánchez-Diezma**, **Lluís Pau**, **Carles Riart** i **Josep Llusçà** així com de **Fernando Amat** propietari de **Vinçon**, i de dissenyadors i artistes com **Ramon Bigas**, **Silvia Gubern** o **Santi Giró**.

A Disueño es pretenia fer visible un corrent del disseny oposat als estrictes supòsits funcionalistes que regien els criteris dels Premis Delta. Si els Delta van ser, des del seu naixement, un intent de mostrar el millor de la disciplina en la seva relació amb la indústria i la producció en sèrie, Disueño, en paraules dels seus organitzadors, volia «constatar l'existència real de nous camps d'interpretació del disseny industrial».

Així, els objectes seleccionats per a Disueño no tenien per què estar en producció i podien ser simplement prototips que per les seves característiques no encaixessin en els sistemes habituals de producció i comercialització.

Aquest peculiar reglament va tenir com a conseqüència que a les tres edicions de *Disueño* acudissin no sols dissenyadors, sinó també una sèrie de creadors que creuaven amb assiduitat la frontera entre l'art, el disseny i l'artesanía.

Des de fa uns anys les relacions entre el disseny, l'art i l'artesanía són cada vegada més estretes, i alguns dissenyadors opten per una línia més plural i flexible, i en certa manera equivalent a la de *Disueño*. Per aquest motiu, la publicació es complementa amb un epíleg, a càrrec de Llorenç Bonet i Joana Teixidor, editors de *Tenov*, que segueix aquest rastre a l'actualitat a la recerca de les petjades de *Disueño*, i detecta com l'actitud dels participants de *Disueño* (una actitud que se situa entre el compromís, la subversió i la irreverència) s'ha mantingut present en el disseny barceloní, i es troba en l'escena actual, en treballs com els de **Sara de Ubieta, Cristian Herrera, Guillermo Santomà** o **Takk**, entre altres.

“Disueño. Cuando el arte y el diseño jugaron a ser lo mismo. 1977-1979” és una coedició de l'editorial **Tenov** i el **Museu del Disseny de Barcelona**.

Pepa Bueno Fidel

Historiadora de l'Art especialitzada en història del disseny. Ha desenvolupat la seva carrera professional en l'àmbit de la premsa escrita, que ha compaginat amb classes i conferències a les Universitats i escoles més importants d'Espanya, com la Fundació Ramón Areces, IED Madrid, Condé Nast College, Universitat Pompeu Fabra o la Universitat Internacional Menéndez Pelayo.

Des de 2013 és la directora de l'ACME (Associació de Creadors de Moda d'Espanya).

Ha comissariat exposicions de moda, com les cinc edicions de *Made in Spain: La mode au delà des frontières*, a la residència de l'ambaixador d'Espanya a París, i la mostra *Las costuras femeninas de la moda de España (1930-2018)* al Museu Nacional d'Arts Decoratives. El 2017 va rebre el premi ADYMO a la Comunicació de Moda.

Col·lecció Imprescindibles del Museu del Disseny

La col·lecció **Imprescindibles**¹ neix dedicada a l'edició de treballs estretament relacionats amb el disseny que permetin omplir certs buits de la història de la disciplina al nostre país i que, a més, tinguin relació amb les col·leccions del Museu del Disseny. *Disueño. Cuando el arte y el diseño jugaron a ser lo mismo. 1977-1979*, segon volum de la col·lecció, reuneix tots aquests requisits. L'arxiu de ADI-FAD, referència de consulta obligada per a dur a terme aquesta recerca de Pepa Bueno, es conserva al Centre de Documentació del Museu, on també es troben altres arxius com el del dissenyador Carles Riart, o el de la botiga Vinçon. Fernando Amat, director i propietari de la botiga va donar suport a *Disueño* i va difondre i vendre alguns dels productes que s'hi van presentar.

D'altra banda, al Museu del Disseny es conserven també peces d'alguns protagonistes de *Disueño*. De les cinquanta-tres presentades en les tres edicions, set formen part de la col·lecció: cinc de Carles Riart, molt ben representat en la col·lecció de Disseny de Producte i al Centre de Documentació, una de Xavier Sust i dues del grup Cub.

¹ El primer volum publicat a *Imprescindibles* va ser ***Crits a la paret i poemes visuals. Josep Pla-Narbona. Cartells 1947-2004***.

Fitxa de la publicació:

Disueño. Cuando el arte y el diseño jugaron a ser lo mismo (1977-1979) Pepa Bueno Fidel

Col·lecció Imprescindibles. Coedició del Museu del Disseny i l'Editorial Tenov

350 imatges i 200 pàgines

25 euros

Imatges per descàrrega en alta:

<https://eicub.net/share/service/publicSite?node=workspace://SpacesStore/bf98347e-4195-4bbf-8cbe-979269d05493>

Contactes

Prensa -Divina Huguet

Museu del Disseny de Barcelona

Institut de Cultura

93 256 68 00 -636068539

premsa.museudeldisseny@bcn.cat

Editorial Tenov

<https://www.editorialtenov.com/es/publicaciones/disueno-cuando-el-arte-y-el-diseno-jugaron-a-ser-lo-mismo-1977-1979-pepa-bueno/>